

Anmodning fra Regeringen og paa Betingelse af, at Forslaget undergaar de af Udvalget foreslaaede Ændringer“. — Med Hensyn til de enkelte Ændringer anføres følgende efter Betænkningen:

ad 1) Den af Udvalget foreslaaede nye Affattelse har til Hensigt saavidt muligt at „begrænse Strafansvaret saaledes, at ingen behøver at nære Tvivl om, hvad det efter denne Lov vil være strafbart at sige eller skrive, saafremt det ikke kan godtgøres, at det sagte eller skrevne er fremsat med Føje“. „Man rammer derved“, hedder det videre, „det Forhold, der af Regeringen er stillet i første Række: Nødvendigheden af, at Statsmyndighederne kan træffe de fornødne Afgørelser paa det handelspolitiske Omraade uden at være udsat for ubegrundede Sigtelser, gaaende ud paa, at de derved paa en mod Neutraliteten stridende Maade begunstiger en krigsførende Magt paa en andens Bekostning, og man undgaar det vage og ubestemte i Regeringsforslaget, der gør Strafansvar afhængigt af, hvilket Indtryk den paagældende Udtalelse maa antages at kunne gøre i Ind- og Udland“. Med Hensyn til det andet Punktum i Regeringsforslaget bemærker Udvalget, at da det her drejer sig om Sigtelser, har man ikke fundet det nødvendigt at aabne Adgang til en mildere Straf for Udtalelser, der skyldes manglende Agtpaagivenhed.

ad 2) Man har her særlig haft den Betænkelighed, at dette Stykke „mulig i Udlandet kunde misforstaas som et Vidnesbyrd om, at der her i Landet findes en mere eller mindre udbredt Tilbøjelighed til at ønske de af Neutraliteten følgende Hensyn krænkede og til at tilskynde Statsmyndigheder og Befolkningen hertil. En saadan Tilbøjelighed af nævneværdig Betydning findes ikke her i Landet, og der har derfor været foreslaaet at lade dette Stykke udgaa. Regeringen har imidlertid meget bestemt holdt paa dets Nødvendighed, og overfor dette bestemte Krav har man ment at maatte bøje sig, idet man dog har givet Bestemmelsen i den nye Skikkelse en Begrænsning af, hvad der i dette Forhold vilde være strafbart, som Bestemmelsen i det forelagte Forslag savner“. Denne Begrænsning mente Højre-Mindretallet (Goos, Godskesen, Knuth, Piper og Richelieu) burde gøres endnu skarper ved i sidste Linie efter Ordet „Befolkningen“ at indføre Ordene „til Had“, men hertil kunde Flertallet (Udvalgets øvrige Medlemmer) ikke slutte sig, „fordi den nævnte Tilføjelse maa synes overflødig, og fordi den snarere vilde vanskeliggøre end lette Domstolenes Afgørelse af, hvorvidt et Forsøg paa at ophidse Befolkningen vilde være strafbart eller ikke“. Mindretallet havde i øvrigt subsidiært tiltraadt den foreslaaede nye Affattelse af dette Stykke.

ad 3) Om Forandringen af Tidsbegrænsningen for Lovens Gyldighed var Udvalget enigt.